

Nr 184.

Ankom till riksdagens kansli den 31 maj 1918 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förordning med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot.

(1:a avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 25 januari 1918 dagtecknad proposition (nr 53), vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga A vid statsrådsprotokollet fogade förslag, utfärda förordning med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

Utskottets
yttrande.

I anledning av Kungl. Maj:ts förslag bemyndigade 1914 års senare riksdag samt 1915 och 1916 års riksdagar Kungl. Maj:t att utfärda förordning med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot, varvid giltighetstiden för de utfärdade författningarna dock varje gång inskränktes till utgången av nästföljande år. Sedan ärendet undergått ytterligare utredning, framlade Kungl. Maj:t för 1917 års riksdag nytt författningsförslag i ämnet, vilket förslag var avsett att vinna definitiv fastställelse. Riksdagen beslöt emellertid för sin del, under hänvisning till vad riksdagen i skrivelse angående Kungl. Maj:ts proposition om reglemente för avlöning vid armén på krigsfot (krigsavlöningsreglemente) yttrat rörande omöjligheten för riksdagen att medhinna erforderlig granskning av berörda förslag till reglemente, med avslag å Kungl. Maj:ts ifrågakvarande förslag till för-

ordning, att den dåvarande, den 24 november 1916 utfärdade, intill utgången av år 1917 gällande förordningen med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot finge fortfarande gälla intill den 1 juli 1918.

Nu förevarande författningsförslag, vilket är av samma innehåll som det 1917 års riksdag till prövning underställda förslaget, skiljer sig i vissa hänseenden från motsvarande, intill den 1 juli 1918 provisoriskt gällande förordning. Omfattningen av den omarbetning, som sistnämnda förordning underkastats, framgår av det propositionen bifogade författningsförslaget, däri med kursiv stil utmärkts företagna ändringar och tillägg.

I sitt denna dag avgivna utlåtande angående arméns krigsavlöningsreglemente har utskottet uttalat sig rörande såväl nämnda reglemente som ock i denna proposition behandlade förordning. Till detta sitt uttalande får utskottet nu hänvisa.

Till utskottets kännedom har därjämte kommit, att det befunnits önskvärt att i förordningen intaga vissa bestämmelser i fråga om rätt för värnpliktig, tillhörande marinen, som tjänstgör i land, att hava portion innestående och för densamma åtnjuta kontant ersättning efter samma grunder som gälla för stampersonal.

Utskottet har icke velat motsätta sig, att i samband med övriga ändringar i förordningen jämväl dylika bestämmelser införas.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må bemyndiga Kungl. Maj:t att, med iakttagande av vad ovan anförts, i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga A vid statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden den 25 januari 1918 fogade förslag, utfärda förordning med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot att gälla till 1919 års utgång.

Stockholm den 31 maj 1918.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.